

Fölemel, majd elfelejt

Kecskemét, 650

*Hajlékodból, ha kilépsz,
itt örökké fúj a szél.
Szemedet szúrja homok,
fogaid közt ha forog,*

*csikorog szemcséiből
ezernyi, ám ha kidólsz,
ápol e hely, s eltakar,
megigéz, és itt maraszt.*

*Azt se tudja, hogy ki vagy,
száműzötteknek – enni ad.
Tovafutnál, nem ereszt.
Fölemel, majd elfelejt.*